

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy

plac Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa, tel. (022) 443 10 00, 443 10 01, faks (022) 443 10 02
www.um.warszawa.pl

6466/2014

Warszawa, dnia 2014 09. 04

KZ-ZZ.6131.75.2014.JCH(116)

DECYZJA NR 726 Z/14

Działając na podstawie art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1568, ze zm.) oraz § 2 pkt 4a porozumienia z dnia 1 czerwca 2005 r. zawartego pomiędzy Wojewodą Mazowieckim a miastem stołecznym Warszawa w sprawie powierzenia miastu stołecznemu Warszawa prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Wojewody Mazowieckiego realizowanych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (Dz.Urz. Woj. Maz. Nr 138 poz. 4314) oraz aneksów do porozumienia: nr 1 z dnia 1 czerwca 2006 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 156, poz. 6149), nr 3 z dnia 31 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 269, poz. 9331) i nr 6 z dnia 15 lipca 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 138, poz. 3283.), art. 83 ust. 2, art. 86 ust. 1 pkt 4 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz.U. 2013 poz. 627 ze zm.), art. 104 oraz 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 267), po częściowym rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 stycznia 2013 r. I.dz. ZOM/TP-2/72/289/13 Pana Tadeusza Jaszczołta Dyrektora Zarządu Oczyszczania Miasta, reprezentującego miasto st. Warszawa w sprawie wydania zezwolenia na usunięcie 101 szt. drzew z terenu Parku Praskiego, wpisanego do rejestru zabytków decyzją z dnia 3 lipca 1990 roku, pod numerem rejestru 1434-A

ORZĘKAM :

I zezwolić Miastu Stołecznemu Warszawa na usunięcie poniższych drzew rosnących na terenie Parku Praskiego w Warszawie, w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r.;

1. topoli białej o obwodzie pnia 260 cm, oznaczonej nr 1;
2. jarzęba szwedzkiego (we wniosku określonego jako jarząb pospolity) o obwodzie pnia 85 cm, oznaczonego nr 9;
3. świerka pospolitego o obwodzie pnia 83 cm, oznaczonego nr 11;
4. buka pospolitego o obwodzie pnia 141 cm, oznaczonego nr 12;
5. graba pospolitego o obwodzie pnia 48 cm, oznaczonego nr 13;
6. klonu pospolitego o obwodzie pnia 97 cm, oznaczonego nr 16;
7. wiązu szypułkowego o obwodach pni 49 + 54 cm, oznaczonego nr 19;
8. klonu pospolitego o obwodzie pnia 130 cm, oznaczonego nr 20;
9. lipy drobnolistnej o obwodzie pnia 118 cm, oznaczonej nr 25;
10. klonu pospolitego o obwodzie pnia 265 cm, oznaczonego nr 27;
11. lipy drobnolistnej o obwodzie pnia 108 cm, oznaczonej nr 29;
12. lipy drobnolistnej o obwodzie pnia 126 cm, oznaczonej nr 30;
13. graba pospolitego o obwodzie pnia 34 cm, oznaczonego nr 33;
14. graba pospolitego o obwodzie pnia 35 cm, oznaczonego nr 34;
15. graba pospolitego o obwodzie pnia 38 cm, oznaczonego nr 35;
16. topoli kanadyjskiej o obwodzie pnia 262 cm, oznaczonej nr 36;
17. topoli kanadyjskiej o obwodzie pnia 245 cm, oznaczonej nr 38;
18. topoli kanadyjskiej o obwodzie pnia 196 cm, oznaczonej nr 41;
19. kasztanowca pospolitego o obwodzie pnia 290 cm, oznaczonego nr 44;
20. gledicji bezcierniowej o obwodzie pnia 255 cm, oznaczonej nr 51;

21. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 95 cm, oznaczonego nr 52;
22. wiązu polnego (określonego we wniosku jako wiąz grabolistny) o obwodzie pnia 51 cm, oznaczonego nr 64;
23. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 183 cm, oznaczonego nr 73;
24. robinii białej o obwodzie pnia 102 cm, oznaczonej nr 76;
25. klonu pospolitego o obwodzie pnia 108 cm, oznaczonego nr 77;
26. jabłoni (określonej we wniosku jako klon jesionolistny) o obwodzie pnia 80 cm, oznaczonej nr 81;
27. robinii białej o obwodzie pnia 95 cm, oznaczonej nr 85;
28. topoli Simona '*Fasigiata*' o obwodzie pnia 160 cm, oznaczonej nr 90;
29. wiązu szypułkowego o obwodach pni 30 + 60 cm, oznaczonego nr 91;
30. graba pospolitego o obwodzie pnia 60 cm, oznaczonego nr 99;

II usunięcie drzew wymienionych w pkt I rozstrzygnięcia nie podlega opłacie;

III odmówić zezwolenia Miastu Stołecznemu Warszawa na usunięcie poniższych drzew rosnących na terenie Parku Praskiego w Warszawie:

1. klonu pospolitego o obwodzie pnia 155 cm, oznaczonego nr 7;
2. klonu pospolitego o obwodzie pnia 146 cm, oznaczonego nr 22;
3. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 195 cm, oznaczonego nr 23;
4. klonu pospolitego o obwodzie pnia 80 cm, oznaczonego nr 28;
5. klonu pospolitego o obwodzie pnia 139 cm, oznaczonego nr 31;
6. klonu pospolitego o obwodzie pnia 90 cm, oznaczonego nr 39;
7. klonu pospolitego o obwodzie pnia 114 cm, oznaczonego nr 40;
8. klonu srebrzystego o obwodzie pnia 110 cm, oznaczonego nr 45;
9. parczeliny trójlistkowej o obwodzie pnia 45 cm, oznaczonej nr 49;
10. śliwy mirabelki o obwodzie pnia 69 cm, oznaczonej nr 55;
11. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 170 cm, oznaczonego nr 61;
12. robinii białej o obwodzie pnia 200 cm, oznaczonej nr 69;
13. robinii białej o obwodzie pnia 105 cm, oznaczonej nr 70;
14. klonu pospolitego o obwodzie pnia 215 cm, oznaczonego nr 75;
15. klonu pospolitego o obwodzie pnia 124 cm, oznaczonego nr 83;
16. klonu jawora (określonego we wniosku jako klon pospolity) o obwodzie pnia 140 cm, oznaczonego nr 86;
17. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 70 cm, oznaczonego nr 87;
18. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 80 cm, oznaczonego nr 88;
19. lilaka pospolitego o obwodach pni 20 + 30 + 40 cm, oznaczonego nr 89;
20. klonu polnego o obwodzie pnia 125 cm, oznaczonego nr 94;
21. klonu pospolitego o obwodzie pnia 165 cm, oznaczonego nr 97;
22. graba pospolitego o obwodzie pnia 76 cm, oznaczonego nr 98;
23. robinii białej o obwodach pni 180 + 195 cm, oznaczonej nr 101;

IV umorzyć postępowanie administracyjne w części wydania zezwolenia na usunięcie poniższych drzew rosnących na terenie Parku Praskiego w Warszawie:

1. klonu jesionolistnego o obwodzie pnia 95 cm, oznaczonego nr 6;
2. klonu srebrzystego o obwodzie pnia 171 cm, oznaczonego nr 67;
3. jabłoni o obwodzie pnia 98 cm, oznaczonej nr 72;
4. robinii białej o obwodzie pnia 90 cm, oznaczonej nr 84.

UZASADNIENIE:

Pan Tadeusz Jaszczołt Dyrektor Zarządu Oczyszczania Miasta, reprezentujący Miasto st. Warszawa wystąpił z wnioskiem z dnia 22 stycznia 2013 r., l.dz. ZOM/TP-2/72/289/13 o wydanie zezwolenia na usunięcie 101 szt. drzew rosnących na terenie Parku Praskiego, ze względu na zły stan zdrowotny oraz stwarzanie zagrożenia dla otoczenia.

Park Praski stanowiący dawne założenie Parku Aleksandryjskiego założonego w 1865 r. według projektu Jana Dobrowolskiego z inicjatywy cara Aleksandra II, został wpisany do rejestru zabytków decyzją z dnia 3 lipca 1990 roku, pod numerem rejestru 1434-A, a zatem stosownie do art. 83 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody oraz porozumienia Stołeczny Konserwator Zabytków ma kompetencje do podjęcia działań w przedmiotowej sprawie.

Niniejsza decyzja jest decyzją częściową, kończącą postępowanie i rozstrzyga wniosek w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie 57 szt. drzew.

Stołeczny Konserwator Zabytków decyzją nr 917 Z/13 z dnia 20 grudnia 2013 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami: 4, 5, 8, 21, 26, 42, 44, 46, 47, 48, 53, 54, 56, 57, 63, 66, 68, 71, 82, 92, 95 oraz 96; decyzją nr 10 Z/14 z dnia 9 stycznia 2014 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami 65, 100 oraz 80; decyzją nr 261 Z/14 z dnia 30 kwietnia 2014 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami: 14, 24, 59 oraz 60; decyzją nr 333 Z/14 z dnia 28 maja 2014 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzewa oznaczonego numerem 37; decyzją nr 370 Z/14 z dnia 5 czerwca 2014 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami: 58, 78, 79, 15, 10, 17, 18, 32, 3, 74 oraz 62; decyzją nr 387 Z/14 z dnia 11 czerwca 2014 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami: 2 oraz 93; decyzją nr 398 Z/14 z dnia 11 czerwca 2014 r. rozstrzygnął postępowanie w części dotyczącej wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami: 50 oraz 43.

Stołeczny Konserwator Zabytków, działając w myśl art. 31. § 2. Kodeksu postępowania administracyjnego, dopuścił do udziału w postępowaniu w sprawie usunięcia drzew z terenu Parku Praskiego poniższe organizacje społeczne:

1. Ligę Ochrony Przyrody - Zarząd Okręgu Stołecznego – postanowieniem nr 17 Z/13 z dnia 8 lutego 2013 r.;
2. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid – postanowieniem nr 23 Z/13 z dnia 21 lutego 2013 r.;
3. Towarzystwo Ochrony Przyrody – postanowieniem nr 24 Z/13 z dnia 22 lutego 2013 r.;
4. Stowarzyszenie Stołeczne Towarzystwo Ochrony Ptaków – postanowieniem nr 25 Z/13 z dnia 22 lutego 2013 r.;
5. Stowarzyszenie Zielone Mazowsze – postanowieniem nr 32 Z/13 z dnia 5 marca 2013 r.

W toku postępowania administracyjnego, Stołeczny Konserwator Zabytków zlecił wykonanie poniższych ekspertyz, które zgodnie z art. 75 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zostały dopuszczone jako dowód w prowadzonym postępowaniu:

1. Ekspertyzę dendrologiczną stanu dziewięciu drzew rosnących na terenie Parku Praskiego w Warszawie wykonaną w czerwcu 2013 r. przez dr hab. inż. Jacka Borowskiego, Profesora SGGW, która została uaktualniona w czerwcu 2014 r.;
2. Ekspertyzę dendrologiczną o zasadności wycięcia 14 niebezpiecznych drzew rosnących w Parku Praskim wykonaną w maju 2014 r. przez prof. dr hab. inż. Marka Siewniaka z Centrum Dendrologicznego Sp. z o.o.;
3. Ekspertyzę dendrologiczną drzew metodą VTA rosnących w Parku Praskim w Warszawie wykonaną w czerwcu 2014 r. przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa;

4. Ekspertyzę 10 drzew rosnących na terenie Parku Praskiego pod kątem występowania w ich obrębie gatunków chronionych wykonaną w lipcu 2014 r. przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą;
5. Ekspertyzę 19 drzew rosnących na terenie Parku Praskiego pod kątem występowania w ich obrębie gatunków chronionych wykonaną w lipcu 2014 r. przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą.

Na podstawie wniosków z oględzin i wykonanych ekspertyz Stołeczny Konserwator Zabytków zezwolił niniejszą decyzją na usunięcie niżej opisanych drzew, które ze względu na zły stan zdrowotny oraz wady w budowie, stwarzają zagrożenie dla użytkowników parku.

Topola biała o obwodzie pnia 260 cm, oznaczona nr 1 - podczas oględzin, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. stwierdzono, że w pniu drzewa, na wysokości 5 m znajduje się rozległy ubytek, w miejscu po wyłamany konarze. Ponadto, na wysokości 6 m, stwierdzono występowanie ubytku dziuplastego, a w części odziomkowej ubytku wgłębnego. W koronie drzewa stwierdzono występowanie suszu obejmującego ok. 30% korony oraz wyłamania.

Badania wykonane przez dr Jacka Borowskiego wykazały, że grubość ścianki zdrowego drzewa w miejscu badania wynosi 5 cm, co jak na takie duże drzewo należące do gatunku o stosunkowo łamliwym drewnie jest zdecydowanie za mało, w związku z czym uzasadnione jest jego usunięcie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo, natomiast liczne pionowe pęknięcia mogą być potencjalnym miejscem lęgowym ptaków oraz kryjówkami nietoperzy, w związku z czym zaleca się wykonanie wycinki drzewa po 15 sierpnia.

Jarząb szwedzki (we wniosku określony jako jarząb pospolity) **o obwodzie pnia 85 cm, oznaczony nr 9** - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. drzewo jest w złym stanie zdrowotnym – w odziomku znajduje się ubytek obejmujący ok. 50% obwodu pnia, korona drzewa jest szczątkowa. Drzewo jest zamierające i nie rokuje szans na przeżycie;

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Świerk pospolity o obwodzie pnia 83 cm, oznaczony nr 11 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest martwe.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Buk pospolity o obwodzie pnia 141 cm, oznaczony nr 12 – jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest zamierające, porażone przez patogeny, bez szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Grab pospolity o obwodzie pnia 48 cm, oznaczony nr 13 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest obumarłe.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Klon pospolity o obwodzie pnia 97 cm, oznaczony nr 16- jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest obumarłe w 90%, bez szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbą czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Wiąz szypułkowy o obwodach pni 49 + 54 cm, oznaczony nr 19 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest zamierające, bez szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Klon pospolity o obwodzie pnia 130 cm, oznaczony nr 20 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest pęknięte w miejscu rozwidlenia pnia, powstałe pęknięcie ma długość 40 cm. Na pniu, po przeciwległej stronie występuje rozległy ubytek w miejscu po wyłamanej konarze, w związku z czym podstawa rozwidlenia pnia jest mocno osłabiona.

W ekspertyzie dendrologicznej wykonanej przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa czytamy, m. in. że przedmiotowe drzewo ma wyłamany jeden konkurencyjny przewodnik, jego korona jest mocno podkrzesana, przerzedzona. Drzewo ma złe proporcje, żyjąca część korony stanowi mniej niż 30% prawidłowo rozbudowanej korony klonu pospolitego. Ze względu na ślady po obłamanym przewodniku na wysokości około 4 m drzewo zakwalifikowano do wycięcia. Drzewo stanowi realne zagrożenie wyłamaniem, ponadto nie ma szans na prawidłowy rozwój w przyszłości. Żyjąca część korony jest zbyt mała, nie będzie możliwa produkcja wystarczającej ilości asymilatów, żeby zrekompensować utratę wytrzymałości mechanicznej nasady korony poprzez wytworzenie mocnej tkanki przyrannej. Pomimo tego, że drzewo jest do usunięcia, w sąsiedztwie znajdują się inne, które je zastępują. Usunięcie klonu poprawi warunki ich rozwoju (więcej światła, miejsca na rozbudowę korony).

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Lipa drobnolistna o obwodzie pnia 118 cm, oznaczona nr 25 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest w złym stanie zdrowotnym, zniszczone, w pniu przebiega ubytek rynnowy, korona drzewa jest szczątkowa. Drzewo nie rokuje szans na przeżycie, natomiast ubytek przebiegający w pniu potęguje ryzyko jego złamania.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Klon pospolity o obwodzie pnia 265 cm, oznaczony nr 27 - podczas oględzin, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. stwierdzono, że na pniu, w miejscu po wyłamanej konarze powstał rozległy ubytek osłabiający wytrzymałość pnia. W pniu przebiega ubytek kominowy przechodzący w jeden z konarów konstrukcyjnych. W koronie stwierdzono występowanie ubytków w miejscach po usuniętych konarach oraz wyłamania.

Ekspertyza dendrologiczna wykonana przez dr Jacka Borowskiego wskazuje na konieczność usunięcia drzewa, w związku z powiększeniem się ubytku otwartego oraz pojawieniem się owocników grzyba pasożytniczego – łuskiwiaka, powodującego białą zgniliznę drewna.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Lipa drobnolistna o obwodzie pnia 108 cm, oznaczona nr 29 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest zniszczone, w ubytku powstałym po usunięciu konary znajduje się plomba betonowa, ponadto w pniu przebiega ubytek kominowy, w związku z czym istnieje duże ryzyko jego złamania. W koronie występuje susz – ok. 20 % oraz połamane konary.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Lipa drobnolistna o obwodzie pnia 126 cm, oznaczona nr 30 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest zamierające, martwe konary stanowią ok. 50% korony. Drzewo nie rokuje szans na przeżycie, ponadto w pniu przebiega ubytek kominowy.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Grab pospolity o obwodzie pnia 34 cm, oznaczony nr 33 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest obumarłe.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Grab pospolity o obwodzie pnia 35 cm, oznaczony nr 34 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest obumarłe.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Grab pospolity o obwodzie pnia 38 cm, oznaczony nr 35 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest obumarłe.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Topola kanadyjska o obwodzie pnia 262 cm, oznaczona nr 36 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo posiada oznaki zamierania – pień drzewa jest zniszczony w części odziomkowej, o złej kondycji drzewa świadczy również odpadająca kora.

Podczas badań wykonanych przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa stwierdzono ubytki kory - martwica obejmuje prawie połowę obwodu pnia drzewa (100 cm). Na pniu drzewa stwierdzono oznaki żerowania opiółka czarnego (*Agrilus ater*). Owad jest szkodnikiem wtórnym, żeruje na osłabionych roślinach, pierwotną przyczyną może być listwa piorunowa, zmiany poziomu wód lub starzenie się drzewa. Ze względu na rozległy ubytek kory związany z infestacją drzewo zakwalifikowano do wycięcia. Drzewo jest dojrzałe, w związku z osłabieniem powodowanym zbyt małą proporcją żyjącej korony drzewo zostało zaatakowane przez szkodniki. Nie ma możliwości poprawy stanu zdrowotnego drzewa i jego statyki, dlatego powinno być usunięte.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Topola kanadyjska o obwodzie pnia 245 cm, oznaczona nr 38 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest okorowane na ponad ¼ obwodu pnia, w koronie widoczne są martwe konary.

Badania wykonane przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa wykazały, że przedmiotowe drzewo posiada wąską i podkrzesaną koronę. U podstawy pnia stwierdzono dziuplę z głębokim rozkładem. Na pniu widoczne są płyty odpadającej kory, związane z żerowaniem szkodnika - opiółek czarny (*Agrilus ater*). Drzewo w chwili obecnej jest okorowane na 105 cm obwodu, co stanowi prawie połowę jego obwodu. Ze względu na rozległy ubytek kory związany z infestacją drzewo zakwalifikowano do wycięcia. Przedmiotowa topola jest dojrzała i osłabiona, dlatego została zaatakowana przez szkodniki. Nie ma możliwości poprawy stanu zdrowotnego drzewa i jego statyki, dlatego powinno być usunięte.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Topola kanadyjska o obwodzie pnia 196 cm, oznaczona nr 41 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. przedmiotowe drzewo jest zamierające, korona składa się z dwóch konarów konstrukcyjnych, z których jeden jest martwy.

Badania wykonane przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa wykazały, że przedmiotowe drzewo ma wąską i podkrzesaną koronę, ponadto rośnie w dużym zwarciu. Na pniu stwierdzono obecność owocnika grzyba pasożytniczego - hubiaka pospolity (*Fomes fomentarius*). Na wysokości 3 m widoczna jest dziupla z rozkładem. Na pniu miejscami zaczyna odpadać kora, widoczne są ślady żerowania szkodnika - opiętek czarny *Agrilus ater*. W koronie drzewa stwierdzono również liczny posusz. Hubiak pospolity powoduje białą zgniliznę drewna, która szybko niszczy drewno rozwijając się od górnej partii pnia w dół. Porażone konary ulegają wiatrolomom. Ze względu na rozległy ubytek kory związany z infestacją drzewo zakwalifikowano do wycięcia. Przedmiotowa topola jest dojrzała i osłabiona, dlatego została zaatakowana przez szkodniki. Ponadto stwierdzono obecność grzyba intensywnie rozkładającego drewno co powoduje duże ryzyko złamania się pnia drzewa. Nie ma możliwości poprawy stanu zdrowotnego drzewa i jego statyki, dlatego powinno być usunięte.

Kasztanowiec pospolity o obwodzie pnia 290 cm, oznaczony nr 44 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. przedmiotowe drzewo rozwidła się na wysokości 250 cm na dwa potężne konary, w rozwidleniu pni występuje pęknięcie, ponadto u podstawy korony znajduje się rozległy ubytek.

Ekspertyza dendrologiczna wykonana przez dr Jacka Borowskiego wskazuje na konieczność usunięcia drzewa, w związku z występowaniem niekorzystnego V-kształtnego rozwidlenia, jak również występowaniem ubytku kominowego w zachodnim konarze.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej stwierdzono rozległe próchnowisko wewnątrz pnia stanowiące potencjalnie dogodne miejsce rozrodu chronionych gatunków chrząszczy. Przy analizie wierzchniej warstwy próchna odnaleziono pędraka chrząszcza z rodziny kruszczykowatych (*Cetoniidae*). W pniu stwierdzono również dziuplę będącą potencjalnym miejscem rozrodu ptaków. Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wycinkę należałoby wykonać poza okresem lęgowym ptaków, czyli w terminie od 16 października do końca lutego, jednak ze względu na obecność w najbliższym otoczeniu gatunków, które kończą sezon lęgowy już w lipcu, wycinkę drzewa można przeprowadzić po 15 sierpnia. Wycinkę należy przeprowadzić pod nadzorem entomologa.

Glediczja bezcierniowa o obwodzie pnia 255 cm, oznaczona nr 51 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. na pniu drzewa występują owocniki grzybów pasożytniczych, ponadto w jednym z konarów występuje ubytek kominowy. Korona drzewa została zredukowana, widoczne są wyłamania.

Ekspertyza dendrologiczna wykonana przez dr Jacka Borowskiego wskazuje na konieczność usunięcia drzewa, w związku z występowaniem ubytku kominowego w głównym przewodniku oraz występowaniem grzyba rozkładającego drewno i owadów drążących. Badania rezystograficzne wykazały, że od strony północno – zachodniej grubość ścianki drewna wynosi jedynie 4 cm.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających drzewo. Obecność obszernej dziupli może być potencjalnym miejscem lęgowym ptaków oraz kryjówką nietoperzy. Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wycinkę należałoby wykonać poza okresem lęgowym ptaków, czyli w terminie od 16 października do końca lutego, jednak ze względu na obecność w najbliższym otoczeniu gatunków, które kończą sezon lęgowy już w lipcu, wycinkę drzewa można przeprowadzić po 15 sierpnia.

Klon jesionolistny o obwodzie pnia 95 cm, oznaczony nr 52 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. drzewo jest obumarłe w 80% i nie rokuje szans na przeżycie. U podstawy pnia występuje ubytek wgłębny.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Wiąz polny (określony we wniosku jako wiąz grabolistny) **o obwodzie pnia 51 cm, oznaczony nr 64** - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. przedmiotowe drzewo jest obumarłe.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Klon jesionolistny o obwodzie pnia 183 cm, oznaczony nr 73 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. pień drzewa odchylony jest od pionu o 30°, korona drzewa jest zdeformowana, w pniu przebiega pęknięcie, sięgające od podstawy na wysokość 2 m, drzewo jest zamierające.

Badania wykonane przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa wykazały, że przedmiotowe drzewo ma mocno przechylony pień, u nasady którego stwierdzono obecność ryzomorfopieńki miodowej (*Armillaria mellea* s.l.), w dziupli z rozkładem u nasady pnia. Na pniu również widoczne są dziuple z rozkładem oraz drewno reakcyjne. U nasady korony oraz na przewodnikach widoczne są grzyby pasożytnicze gatunku szaroporka podpalana (*Bjerkandera adusta*) na całej długości pnia. Ze względu na rozległy ubytek w pniu oraz owocniki grzybów pasożytniczych drzewo zakwalifikowano do usunięcia, ze względu na wysokie ryzyko upadku.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Robinia biała o obwodzie pnia 102 cm, oznaczona nr 76 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo posiada szczątkową, wysoko osadzoną koronę. U podstawy pnia występuje ubytek wgłębny, w miejscu po wyłamanym konarze. Drzewo jest zamierające, a ze względu na ubytek u podstawy istnieje ryzyko złamania się drzewa na aleję parkową.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Klon pospolity o obwodzie pnia 108 cm, oznaczony nr 77 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r., drzewo jest obumarłe w 80% i nie rokuje szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Jabłoń (określona we wniosku jako klon jesionolistny) **o obwodzie pnia 80 cm, oznaczona nr 81** - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r., drzewo ma zdeformowany pokrój i zaburzoną statykę – pień drzewa jest łukowato wygięty, korona dotyka ziemi, w pniu przebiega ubytek rynnowy.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Robinia biała o obwodzie pnia 95 cm, oznaczona nr 85 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r., przedmiotowe drzewo jest złamane, pozbawione korony – nie rokuje szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Topola Simona 'Fasigiata' o obwodzie pnia 160 cm, oznaczona nr 90 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r., przedmiotowe drzewo było

pierwotnie dwupniowe, po usunięciu przewodnika pozostał murszejący ubytek, pień drzewa odchylony jest od pionu o 30° – istnieje duże ryzyko jego wyłamania.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Wiąz szypułkowy o obwodach pni 30 + 60 cm, oznaczony nr 91 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r., drzewo jest obumarłe w 95% i nie rokuje szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Grab pospolity o obwodzie pnia 60 cm, oznaczony nr 99 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r., drzewo jest obumarłe w 95% i nie rokuje szans na przeżycie.

W opinii eksperckiej wykonanej przez Pracownię Badań Ekologicznych „NATURA” Marek Wierzbę czytamy, że podczas wizji terenowej nie stwierdzono chronionych gatunków zwierząt zasiedlających przedmiotowe drzewo i nie ma przeciwwskazań do jego wycinki.

Stosownie do art. 86 ust.1 pkt 4 i 9 ustawy o ochronie przyrody, usunięcie drzew, które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia w istniejących obiektach budowlanych oraz które nie rokuje szans na przeżycie, nie podlega opłacie. Na tej podstawie nie pobrano opłaty za usunięcie przedmiotowych drzew.

Na podstawie wniosków z oględzin i wykonanych ekspertyz Stołeczny Konserwator Zabytków niniejszą decyzją odmówił zezwolenia na usunięcie poniższych drzew, rosnących na terenie Parku Praskiego w Warszawie.

Klon pospolity o obwodzie pnia 155 cm, oznaczony nr 7 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. w wyniku wyłamania się konara, podstawa korony została osłabiona, a jej budowa jest nieprawidłowa.

W wyniku badań wykonanych przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa nie stwierdzono uszkodzeń w odziomku drzewa, na wysokości około 2,5 m zlokalizowano wyłamany konar, który osłabił podstawę korony. Rana jest rozległa, jednak w związku z dużą żywotnością drzewa wykształciła się już wokół niej mocna tkanka przyranna. Korona drzewa jest wąska i podkrzesana. Drzewo jest żywotne. Rany u nasady jego korony w znacznym stopniu zwiększają ryzyko złamania przewodnika. Nie ma możliwości wiązania konarów drzewa, a cięcia redukcyjne mocno osłabiają jego żywotność. W obecnej sytuacji należy zastosować jedynie niewielkie skrócenie wygonionych konarów i obniżenie korony drzewa z zastosowaniem cięć o małych średnicach (maksymalnie do 10 cm). Należy skrócić konar przewieszony nad placem zabaw. Nie wolno czyścić i nie należy malować ran.

Klon pospolity o obwodzie pnia 146 cm, oznaczony nr 22 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. w wyniku wyłamania się konara, powstał na pniu ubytek sięgający od jego podstawy na wysokość 2 m.

W wyniku badań wykonanych przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa stwierdzono, że tkanka przyranna na pniu, w sąsiedztwie rany jest bardzo dobrze wykształcona. Badanie rezystografem wykazało obecność ściany zdrowego drewna o grubości 13 cm. Oznacza to, że nie występuje zagrożenie złamania się jego pnia. Drzewo nie wymaga zabiegów pielęgnacyjnych.

Klon jesionolistny o obwodzie pnia 195 cm, oznaczony nr 23 – jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. pień drzewa odchylony jest od pionu o 20°, ponadto podstawa pnia jest osłabiona przez rozległy ubytek w części odziomkowej. W koronie widoczne są martwe konary i wyłamania.

Według ekspertyzy wykonanej przez Centrum Dendrologiczne Sp. z o.o. drzewo ze względu na pochylenie i rozległy ubytek w części odziomkowej jest niebezpieczne. We wnioskach czytamy, że drzewo może zostać zachowane po skróceniu jego wysokości do 7 m.

Klon pospolity o obwodzie pnia 80 cm, oznaczony nr 28 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. przedmiotowe drzewo jest uszkodzone, główny przewodnik został wyłamany, pozostałe zostały skrócone. Drzewo w obecnej formie nie stwarza zagrożenia dla otoczenia i może zostać zachowane, ze względów przyrodniczych.

Klon pospolity o obwodzie pnia 139 cm, oznaczony nr 31 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 25 marca 2013 r. jeden z konarów konstrukcyjnych został usunięty, w miejscu cięcia rozwija się ubytek próchniczy. Drzewo może zostać zachowane, po przeprowadzeniu redukcji korony. Drzewo powinno być na bieżąco monitorowane.

Klon pospolity o obwodzie pnia 90 cm, oznaczony nr 39 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. u podstawy korony znajdują się ubytki wgłębne, korona drzewa jest nieregularna. Drzewo może zostać zachowane po przeprowadzeniu silnej redukcji korony, która wyeliminuje ryzyko wystąpienia złamania u jej nasady.

Klon pospolity o obwodzie pnia 114 cm, oznaczony nr 40 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. korona drzewa jest ażurowa, składa się z dwóch konarów konstrukcyjnych, z których jeden jest obumarły. Drzewo po przeprowadzeniu prac polegających na usunięciu martwego konara i korekty korony w celu poprawy statyki, nie będzie stanowiło zagrożenia dla ludzi i mienia.

Klon srebrzysty o obwodzie pnia 110 cm, oznaczony nr 45 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. pień drzewa odchylony jest od pionu, ponadto u podstawy pnia znajdują się ubytki. Korona drzewa jest nieregularna z dużą ilością suszu. Prace polegające na usunięciu suszu i redukcji korony wyeliminują zagrożenie wyłamania się pnia i poprawią statykę drzewa.

Parcelina trójlistkowa o obwodzie pnia 45 cm, oznaczona nr 49 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. drzewo ma zdeformowany pokrój, w koronie występują połamane konary. Ze względu na rzadkość występowania tego gatunku na terenie Warszawy, zasadne jest zachowanie drzewa i przeprowadzenie cięć sanitarnych.

Śliwa mirabelka obwodzie pnia 69 cm, oznaczona nr 55 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. drzewo ma zdeformowany pokrój, w koronie występują połamane konary. Drzewo w obecnym stanie nie stanowi zagrożenia dla osób przebywających na terenie parku, konieczne jest jednak wykonanie prac pielęgnacyjnych drzewa.

Klon jesionolistny o obwodzie pnia 170 cm, oznaczony nr 61 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. główny przewodnik drzewa został wyłamany, na pniu na wysokości 2,5 m znajduje się murszejący ubytek. Drzewo może zostać zachowane i pełnić funkcje przyrodnicze. Konieczne jest wykonanie cięć sanitarnych i odciążenie korony.

Robinia biała o obwodzie pnia 200 cm, oznaczona nr 69 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. przedmiotowe drzewo posiada rozszczepiony pień od jego podstawy, a koronie występują duże ilości suszu. Robinia jest dość niewysoka, ma asymetryczną, pochyloną koronę. W odziomku i pniu widoczna jest głęboka dziupla. Na wysokości 5 m stwierdzono pęknięcie pnia. Jeden z konarów drzewa jest nadmiernie wygoniony.

W wyniku badań z wykorzystaniem rezystografu wykonanych przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa stwierdzono obecność więcej niż 22 cm zdrowego drewna, tak twardego, że dalsze badanie nie było już możliwe. Świadczy to o dużej wytrzymałości mechanicznej pnia drzewa. Na pniu stwierdzono liczne narośla (hypertrofie) jednak ta cecha nie ma wpływu na zwiększenie ryzyka związanego z drzewem.

Ze względu na rozległy ubytek w pniu oraz asymetrię korony występuje wysokie ryzyko upadku drzewa. Zalecane jest skrócenie wygonionego konaru, wiązanie przewodników i zdjęcie posuszu. Drzewo jest bardzo cenne, jeżeli chodzi o bogactwo życia z nim powiązanego. Wewnątrz pnia mają gniazdo osy, widoczne są oznaki infestacji ksylofagów. Duża bioróżnorodność wpływa na poprawę stabilności biologicznej parku i dlatego bezwzględnie powinna być zachowana i wzmocniana.

Robinia biała o obwodzie pnia 105 cm, oznaczona nr 70 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 15 kwietnia 2013 r. przedmiotowe drzewo ma nieregularną koronę z dużą ilością suszu. Drzewo wymaga przeprowadzenia cięć sanitarnych i redukcji korony drzewa w celu poprawy statyki.

Klon pospolity o obwodzie pnia 215 cm, oznaczony nr 75 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. w pniu drzewa przebiega ubytek kominowy, ponadto w miejscu wyłamanego konara występuje rozległy ubytek.

W ekspertyzie dendrologicznej wykonanej przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa czytamy, m. in. że przedmiotowe drzewo jest bardzo żywotne. Od podstawy pnia do wys. 4 m przebiega ubytek kominowy, na wys. 8 m ślad po wyłamanym konarze. Badanie z użyciem rezystografu wykazało na pniu obecność 11 cm zdrowej tkanki. Ze względu na rozległy ubytek w pniu oraz ślady po obłamanym konarze występuje wysokie ryzyko upadku drzewa. Pomimo tego, że ryzyko złamania pnia jest duże, drzewo rośnie w zwarcu i nie jest narażone na bezpośrednie działanie wiatru, a jest ono żywotne. Rośnie również w oddalonej od ścieżek okolicy. W związku z powyższym można pozostawić drzewo, pomimo pewnego stopnia ryzyka.

Klon pospolity o obwodzie pnia 124 cm, oznaczony nr 83 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo wymaga przeprowadzenia korekty korony, w celu poprawy jego statyki.

Klon jawor (określony we wniosku jako klon pospolity) o obwodzie pnia 140 cm, oznaczony nr 86 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo posiada w pniu ubytek kominowy. Redukcja korony w celu zmniejszenia jej masy wyeliminuje ryzyko złamania się drzewa.

Klon jesionolistny o obwodzie pnia 70 cm, oznaczony nr 87 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo jest mocno pochylone i rośnie na skarpie. W związku z faktem, że drzewo rośnie w miejscu niedostępnym i rzadko uczęszczanym, ryzyko wypadku spowodowane wykrotem drzewa jest niskie. Drzewo może zostać zachowane i pełnić funkcje środowiskowe.

Klon jesionolistny o obwodzie pnia 80 cm, oznaczony nr 88 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo jest mocno pochylone i rośnie na skarpie. W związku z faktem, że drzewo rośnie w miejscu niedostępnym i rzadko uczęszczanym, ryzyko wypadku spowodowane wykrotem drzewa jest niskie. Drzewo może zostać zachowane i pełnić funkcje środowiskowe

Lilak pospolity o obwodach pni 20 + 30 + 40 cm, oznaczony nr 89 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo posiada wyłamanie w koronie i wymaga przeprowadzenia prac pielęgnacyjnych.

Klon polny o obwodzie pnia 125 cm, oznaczony nr 94 - w wyniku przeprowadzonych przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa stwierdzono obecność drewna reakcyjnego na pniu, stwierdzono również, że korona drzewa jest bardzo żywotna. W pniu drzewa stwierdzono obecność dziupli, w której jest obecnie mrowisko. Pomimo osłabionej miejscami odporności mechanicznej pnia, niektóre jego partie wykazują obecność bardzo twardego drewna. Ponadto drzewo ma niewielką, żywotną i osłoniętą koronę. Ze względu na rozległy ubytek w pniu występuje umiarkowane ryzyko upadku drzewa. W celu minimalizacji zagrożenia zaleca się przesunięcie ławek w zasięgu drzewa.

Klon pospolity o obwodzie pnia 165 cm, oznaczony nr 97 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo posiada ubytek w miejscu po wyłamanym konarze. W celu wyeliminowania ryzyka wyłamania się korony należy ją zredukować w celu zmniejszenia masy i poprawy statyki drzewa.

Grab pospolity o obwodzie pnia 76 cm, oznaczony nr 98 - jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. na pniu drzewa występują ubytki i uszkodzenia mechaniczne. Drzewo nie stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa życia i mienia, w związku z czym może zostać zachowane.

Robinia biała o obwodach pni 180 + 195 cm, oznaczona nr 101- jak wykazały oględziny, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2013 r. drzewo posiada regularną i rozbudowaną koronę, w rozwidleniu pni przebiega pęknięcie. Prace polegające na założeniu wiązań w koronie wyeliminują ryzyko rozłamania się pni i pozwolą na zachowanie tego cennego drzewa.

Powyższe drzewa mogą zostać zachowywane, po przeprowadzeniu niezbędnych prac konserwatorskich. Wykonanie tych prac wymaga uzyskania odrębnego pozwolenia Stołecznego Konserwatora Zabytków – zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568, ze zm.).

W przypadku wystąpienia okoliczności nieujawnionych w niniejszym postępowaniu, wskazujących na istnienie zagrożenia bezpieczeństwa ze strony drzew, których nie można wyeliminować prawidłowo wykonanymi cięciami, możliwe jest ponowne wystąpienie z wnioskiem o ich usunięcie.

Stołeczny Konserwator Zabytków umorzył postępowanie w części wydania zezwolenia na usunięcie drzew oznaczonych numerami: 6, 67, 72 oraz 84, gdyż drzewa te przewróciły się i zostały uprzątnięte. Postępowanie w tej sprawie stało się bezprzedmiotowe i Stołeczny Konserwator Zabytków, w myśl art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, umorzył postępowanie.

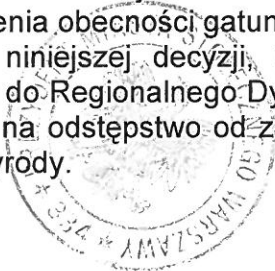
Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, 00-071 Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, w terminie 14 od daty jej otrzymania, za pośrednictwem Stołecznego Konserwatora Zabytków, 00-373 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20.

Zgodnie z pkt 6, ust. 44 w części III Ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity Dz.U. 2012 poz. 1282 ze zm.), zezwolenie na usunięcie drzew i krzewów zwolnione jest z opłaty skarbowej.

W przypadku stwierdzenia obecności gatunków chronionych, ich siedlisk, ostoi bądź gniazd w trakcie wykonywania niniejszej decyzji, należy wstrzymać wycinkę orz zwrócić się ze stosownym wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w celu uzyskania zezwolenia na odstępstwo od zakazów zawartych w art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

z up. PREZYDENTA M. ST. WARSZAWY

Piotr Brabander
Piotr Brabander
Stołeczny Konserwator Zabytków

03.09.2014

J. Chmielewski

3.09.2014 M. Janowski

Otrzymuje:

1. Pan Tadeusz Jaszczołt Dyrektor Zarządu Oczyszczania Miasta reprezentujący Miasto Stołeczne Warszawa
00-508 Warszawa, Al. Jerozolimskie 11/19
2. Stowarzyszenie Stołeczne Towarzystwo Ochrony Ptaków
ul. Czeska 15a lok. 5, 03-902 Warszawa;
3. Zielone Mazowsze, ul. Nowogrodzka 46/6, 00-695 Warszawa;
4. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid, ul. Szpitalna 5 lok. 5, 00-031 Warszawa;
5. Towarzystwo Ochrony Przyrody, ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa;
6. Zarząd Okręgu Stołecznego Ligii Ochrony Przyrody, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa;

Do wiadomości:

- 1 Urząd Miasta Stołecznego Warszawy
Wydział Ochrony Środowiska dla Praga Północ
ul. ks. Ignacego Kłopotowskiego 15, 03-708 Warszawa
2. Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków
ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa
3. Urząd m. st. Warszawy
Biuro Ochrony Środowiska
Warszawa, Pl. Starynkiewicza 7/9

4. a/a

